

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה ◊ insertion of an earlier segment-מבאה של פסקה קודמת < מעשה-story O	מימרא-statement ■ challenge-קושיא ◊ question-שאלה ^ answer-תירוץ ! proof-ראיה ■
מקרא-key:	

סוכה-לולב הגזול		Talmud Navigator														
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו
הוא דאמר כי האי תנא.		!														מ.
אתרוג אחר לקיטה למעשר.	דתניא, אמר רבי יוסי: אבטולמוס העיד משום ורבותינו נמנו באושא ואמרו:	!	■	♦												מ.
בין למעשר, בין לשביעית.		!	■	♦												מ.
שביעית מאן דכר שמיה?		?														מ.
חסורי מיחסרא והכי קתני:		!														מ.
אתרוג אחר לקיטה למעשר, ואחר חנטה לשביעית.	אבטולמוס העיד משום חמשה זקנים]	!	■	♦												מ.
אתרוג בתר לקיטה, בין למעשר בין לשביעית.	רבותינו נמנו באושא ואמרו:	!	■	♦												מ.
טעמא דלולב בר ששית הנכנס לשביעית הוא, הא דשביעית - קדוש, אמאי? עצים בעלמא הוא, ועצים אין בהן משום קדושת שביעית? עלי קנים ועלי גפנים שגבבן לחובה על פני השדה, לקטן לאכילה - יש בהן משום קדושת שביעית, לקטן לעצים - אין בהן משום קדושת שביעית						?										מ.
שאני התם, דאמר קרא (ויקרא כה) לכם לאכלה לכם דומיא דלאכלה - מי שהנאתו וביעורו שוה, יצאו עצים שהנאתן אחר ביעורן.						!										מ.
והאיכא עצים דמשחן דהנאתן וביעורן שוה		?														מ.
סתם עצים ולהסקה הן עומדין.	רבי:	!														מ.
ועצים להסקה תנאי היא														■		מ.
אין מוסרין פירות שביעית לא למשרה ולא לכבוסה	דתניא: [ת"ק]													■	♦	מ.
מוסרין.	רבי יוסי:													■	♦	מ.
מאי טעמא דתנא קמא														^		מ.
דאמר קרא לאכלה - ולא למשרה, ולא לכבוסה.	[ת"ק]													!		מ.
מאי טעמא דרבי יוסי														^		מ.
אמר קרא לכם - לכם לכל צרכיכם, ואפילו למשרה ולכבוסה.	[רבי יוסי]													!		מ.
ותנא קמא, הא כתיב לכם														?		מ.
ההוא לכם דומיא דלאכלה - מי שהנאתו וביעורו שוה, יצאו משרה וכבוסה שהנאתן אחר ביעורן.	[ת"ק]													!		מ.
ורבי יוסי, הא כתיב לאכלה														?		מ.
ההוא מיבעי ליה לאכלה - ולא למלוגמא.	[רבי יוסי]													!		מ.
לאכלה ולא למלוגמא.	כדתניא:													!	■	מ.
אתה אומר לאכלה ולא למלוגמא, או אינו אלא ולא לכבוסה?														?		מ.
כשהוא אומר לכם - הרי לכבוסה אמור, הא מה אני מקיים לאכלה - לאכלה ולא למלוגמא.														!		מ.
מה ראית לרבות את הכבוסה ולהוציא את המלוגמא?														?		מ.
מרבא אני את הכבוסה - ששוה בכל אדם, ומוציא את המלוגמא - שאינה שוה לכל אדם.														!		מ:
מאן תנא להא, דתנו רבנן:														^		מ:
לאכלה ולא למלוגמא, לאכלה ולא לזילוף, לאכלה ולא לעשות ממנה אפיקטיוזין.	[תנו רבנן]													■	^	מ:
כמאן - כרבי יוסי. דאי רבנן - הא איכא נמי משרה וכבוסה.														!		מ:
אין שביעית מתחללת אלא דרך מקח.	רבי אלעזר:													■	♦	מ:

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

סוכה-לולב הגזול		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
בין דרך מקח בין דרך חילול.	רבי יוחנן:									◊	■	◊
מאי טעמא דרבי אלעזר										^		
דכתיב (ויקרא כה) בשנת היובל הזאת וגו' וסמך ליה וכי תמכרו ממכר - דרך מקח, ולא דרך חילול.	[רבי אלעזר]									!		◊
ורבי יוחנן מאי טעמא										^		
דכתיב כי יובל היא קדש מה קדש - בין דרך מקח בין דרך חילול, אף שביעית - בין דרך מקח בין דרך חילול.	[רבי יוחנן]									!		◊
ורבי יוחנן, האי כי תמכרו ממכר מאי עביד ליה?										‡		
מיבעי ליה לכדרבי יוסי בר חנינא.	[רבי יוחנן]									!		◊
בוא וראה כמה קשה אבקה של שביעית וכו', אדם נושא ונותן בפירות שביעית - לסוף מוכר את מטלטליו ואת כליו, שנאמר בשנת היובל הזאת תשבו איש אל אחוזתו וסמך ליה וכי תמכרו ממכר לעמיתך וגו'.	דתניא, אמר רבי יוסי בר חנינא:									!	■	◊
ורבי אלעזר, האי קרא דרבי יוחנן מאי עביד ליה?										‡		
מיבעי ליה לכדתניא:	[רבי אלעזר]									!		◊
(ויקרא כה) כי יובל היא קדש מה קדש תופס את דמיו - אף שביעית תופסת את דמיה.	[תניא]									!	■	◊
תניא כוותיה דרבי אלעזר, ותניא כוותיה דרבי יוחנן.											■	
תניא כוותיה דרבי אלעזר:											■	◊
שביעית תופסת את דמיה, שנאמר כי יובל היא קדש תהיה לכם, מה קדש תופס את דמיו ואסור - אף שביעית תופסת את דמיה ואסורה.	[תניא]										■	◊
אי מה קדש תפס דמיו ויוצא לחולין, אף שביעית תופסת את דמיה ויוצאת לחולין										‡	■	
תלמוד לומר תהיה - בהוייתה תהא. הא כיצד? לקח בפירות שביעית בשר - אלו ואלו מתבערין בשביעית, לקח בבשר דגים - יצא בשר ונכנסו דגים, לקח בדגים יין - יצאו דגים ונכנס יין, לקח ביין שמן - יצא יין ונכנס שמן. הא כיצד? אחרון אחרון נכנס בשביעית, ופרי עצמו אסור.										!	■	◊
מדקתני לקח לקח אלמא: דרך מקח - אין, דרך חילול - לא.											■	
תניא כוותיה דרבי יוחנן:											■	◊
אחד שביעית ואחד מעשר שני מתחללין על בהמה חיה ועוף, בין חיין בין שחוטין, דברי רבי מאיר.	[תניא][רבי מאיר]									◊	■	◊
על שחוטין - מתחללין, על חיין - אין מתחללין, גזירה שמא יגדל מהן עדרים.	חכמים:									◊	■	◊
מחלוקת בזכרים, אבל בנקבות - דברי הכל על שחוטין מתחללין, על חיין אין מתחללין, גזירה שמא יגדל מהן עדרים.	רבא:										■	◊